

Kategoria: Komunikacja i Transport

Opublikowano: czwartek, 10, listopad 2016 23:00

Bernadeta Skóbel

Odsłony: 1154

Redakcja przepisu art. 60 ust. 1 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym nie zawiera wymogu wyczerpania środków zaskarżenia przed wniesieniem skargi. Jest to zatem sytuacja, gdy ustawa szczególna „stanowi inaczej” (art. 52 § 4 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi. Wyrok WSA w Białymstoku z 6 października 2016 r. sygn. II SA/Bk 248/16.

W tezach orzeczenia Sąd wskazał, że legitymacja skargowa na podstawie art. 59 ust. 1 ustawy o publicznym transporcie zbiorowym jest złożona. Przysługuje podmiotowi, który nie tylko jest zainteresowany zawarciem umowy, ale na którego sytuację faktyczną lub prawną naruszenie prawa może wpłynąć w ten sposób, że grozi mu szkoda. Szkoda w rozumieniu art. 59 ust. 1 ustawy o publicznym transporcie zbiorowym nie musi odpowiadać pojęciu szkody cywilnej rozumianej jako uszczerbek majątkowy. Nie chodzi w tym przepisie wyłącznie o wystąpienie konkretnej straty czy utratę konkretnych korzyści. Zagrożenie szkodą, o którym mowa w art. 59 ust. 1, to możliwość prawdopodobnego wystąpienia takiego negatywnego oddziaływania na sytuację prawną i faktyczną podmiotu skarżącego, które może mieć (potencjalnie) wymiar ekonomiczny, dotkliwy dla tego podmiotu.

Wyrok jest nieprawomocny.

Źródło: [CBOSA](#)